

til at lægge noget andet Femaar til Grund for Beregningen af Erstatningen end den Periode, der er lagt til Grund for Beregning af Erstatning til de Præster udenfor København og Frederiksberg under den gamle Lønningsordning, der vælger at indtræde under den nye Lønningsordning, jfr. P. L. § 14, 2det Stk. Naar Honorarer for udensogns Konfirmander er foreslaaet medtagne blandt de indensogns Indtægter, er Grunden den, at Sognebaandet allerede forlængst er ophævet for Konfirmationens Vedkommende, hvorfor det ogsaa rent praktisk i de fleste Tilfælde vil være umuligt for Præsterne i deres Opgørelse til Erstatningens Beregning at sondre mellem indensogns og udensogns Konfirmand-honorarer.

Til § 10.

Bestemmelsen svarer til P. L. § 15, 1ste Stk.

Til § 11.

Bestemmelsen svarer til P. L. § 16, dog at man har ment at maatte kræve noget højere Anciennitet for Præsterne i 1ste Lønningsklasse.

Til § 12.

1ste og 2det Stk. svarer til P. L. § 17, 1ste og 2det Stk.

Bestemmelsen i 3die Stk., hvortil en tilsvarende Bestemmelse findes i Lov om Statens Tjenestemænd af 12. September 1919 § 55, er indsat under Hensyn til den fra flere Sider indenfor Udvalgene fremdragne Frygt for, at Hovedstaden skal blive betjent i det væsentlige ved aldrende Præster. Ved den foreslaaede Bestemmelse vil man kunne holde en Præst, der er fuldt arbejdsdygtig til et mindre anstrengende Embede end et københavnsk eller frederiksbergsk, men kun ikke længere magter at bestride et stort Embede i Hovedstaden, skadesløs ved Forflyttelse.

Til § 13.

Bestemmelsen svarer til P. L. § 18.

Til §§ 14—22.

Ved disse Paragraffer, der omhandler de ved Kirkerne ansatte, ikke gejstlige Tjenestemænd, kan i det hele henvises til den herom fra de nedsatte Udvalg modtagne Betænkning, hvori der gøres udførlig Rede for disse Tjenestemænds Forhold, og hvis Forslag man i det store og hele har ment at kunne følge. Man

henleder dog Opmærksomheden paa følgende:

Bestemmelsen om, at Organister og Kantorer i 1ste og 2den Lønningsklasse skal ansættes af Kirkeministeren, er foranlediget ved et derom fra Organist- og Kantorforeningen fremsat Ønske, idet man i en saadan Bestemmelse har set en større Mulighed for Avancement fra Stillingen ved en Kirke til en anden.

Man henleder derhos Opmærksomheden paa, at Afsnittets Bestemmelser ogsaa omfatter Betjeningen ved de af Kirkefondet ejede Kirker, og skal herom henvises til det til § 5 om de præsteviede Medhjælpere bemærkede.

Til §§ 23—25.

Bestemmelserne svarer til P. L. §§ 24—29.

Til §§ 26—27.

Bestemmelsen svarer til P. L. § 30, Pkt. 9—12, dog at man under Hensyn til, at Statskassen ogsaa tidligere har ydet særlig store Tilskud til Pensionerne til Præster i København samt til de foreslaaede højere Lønninger, har ment det naturligt, at Tilskuddene sættes noget højere end udenfor Hovedstaden.

Opmærksomheden henledes paa, at det kun foreslaas, at Staten skal udrede de heromhandlede Udgifter, forsaavidt Præsterne angaar, hvorimod de for den øvrige Kirkebetjeningens Vedkommende skal udredes af Ligningen i Henhold til § 28.

Til § 28.

Lønningsdelene for Præster og Kirkebetjente i København og paa Frederiksberg har i alt væsentligt hidtil været i København Præste-, Degne- og Klokkerpengene og paa Frederiksberg det afløste Højtidsoffer samt begge Steder Offer og Akcidenser. Naar disse sidste efter Forslaget ikke længere maa oppebæres, og Lønningerne tilmed forhøjes, har det været nødvendigt at anvisse nye Veje til Dækning af Udgifterne.

De foreslaaede Bestemmelser om en Tillægsligning til Præste-, Degne- og Klokkerpengene samt til det paa Frederiksberg afløste Højtidsoffer svarer til den i P. L. § 38 indførte Kirkeskat, hvorved Udgifterne til Lønningerne m. v. udelukkende lægges over paa Menighederne. At dette sker ogsaa for den ikke gejstlige Kirkebetjeningens Vedkommende,